

нѣмали нужда отъ каране, защото сами виждали опасността и гледали да спасятъ и своята кожа.

Вълцитѣ ги наближили. Пръвъ дошелъ тѣхниятъ прѣводителъ и съ разтворени уста се хвърлилъ въ шейната. Но за щастие на пѣтницитѣ той падналъ на земята. И до гдѣ се съвземе, конетѣ хвърчали отъ бѣгане и слѣдъ малко влѣзли въ селото.

II.

Случката, която ще разкажемъ по-надолу, се е случила прѣди 50 години.

Едно семейство, като се връщало въ града, замръкнало въ едно близко село. Пѣтницитѣ слѣзли въ селското ханче да си отпочинатъ. Бащата поискалъ отъ ханджията да му даде четире добри коне, за да смѣни уморенитѣ. Ханджиятъ помолилъ пѣтницитѣ да не пѣтуватъ нощъ, защото въ близката гора имало много вълци, които щѣли да ги разкъсатъ, като агнета. По-